

ZPRÁVODAJ KESL RYU

BŘEZEN-KVĚTEN

ČEST, PŘÁTELSTVÍ, LOAJALITA

UVNITŘ TOHOTO VYDÁNÍ:

**NAŠE BĚHY A NEB. JAK NE-
PODLEHNOUT
MRTVÉ SEZO-
NĚ..** 2

**DRUHÝ TÝDEN
BĚHŮ, MORÁL-
KA ČÁSTEČNĚ
POKLESLA..** 2

**TŘETÍ TÝDEN,
VSTÁNÍ Z MRT-
VÝCH...** 3

**KDYŽ MÁME TU
„OKURKOVOU“
SEZONU...** 3

**KAŽDÝ TRÉ-
NINK MÁ SVOJI
CENU, POKU
MÁME POKO-
RU..** 3

**„MOJE CESTA
BOJOVÝM UMĚ-
NÍM“...NA PO-
KRAČOVÁNÍ..** 5

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ BODY:

- Opět jen připomínka pro všechny karateky. Karate není a nebude NHL, NBA ani MMA. Peníze tam nejsou a sláva je pomíjivá. Vždy to bude pouze cesta souběžná s dalšími cestami životem, cesta hrou. Hra na zdraví tělesné i duševní. Jak se říká, kdo si hraje nezlobí, ale ani neintričuje a nepovyšuje se.

NEJLEPŠÍ KARATEKA KESL RYU 2020

Pokud jsme většina z nás doufali, že pandemie bude s novým rokem zvláště ke sportu milosrdnější, opak byl pravdou. Jenže takový je život a když si prolustujeme dějiny nejen naší vlasti pár let zpátky zjistíme, že naši předkové to měli několikrát těžší a teprve my jsme si zvykli na určitý standard z kterého jen obtížně slevujeme a hledáme viníka kde se dá, že prostě někde musí být NĚKDO, kdo je zodpovědný za to že nemůžeme žít tak jak jsme si zvykli. Jedinou medicinou je pozitivní myšlení, víra, že se vše opět v dobré a optimální obrátí a každodenním pohybem se nejen udržíme v kondici, ale hlavně si zajistíme pevné zdraví. Minulý rok většinu z nás prověřil minimálně na tatami, ale maximálně v morálněvolních vlastnostech, loajalitě vytrvalosti a dalších vlastnostech, které by měli být nejen prioritou karateky, ale které bychom měli mít tak nějak všichni. Jak již bylo několikrát řečeno, v nelehké době máme my, trenéři měli jedinou záchranu a oporu a to jsou rodiče. Pokud pochopili, že ruku v ruce společně můžeme překonat těžkou dobu a že na nich je přemlouvání a donucování dětí a mládeže, které tím pádem necháme zahálet a pro další, tu optimální dobu budou fit, fyzicky i duševně. I když nakonec třeba z cesty karate odbočí do jiné sféry seberealizace, věřím, že budou posléze vděční za každou hodinu, kdy byli donuceni k pohybu, protože jak se říká: „Ve zdravém těle, zdravý duch“. Tak že zatím za mě a doufám posléze i od dětí, díky všem rodičům, kteří pomáhají a pro své děti se rozhodli dělat maximum i přes riziko, že někdy musí přijít nepopulární diktát, protože tak to bylo i když my byli mladí a dnes jsme za to rodičům vděční. Je mi jasné, i když o tom že jsou opravdu šikovni nemůžeme pochybovat, že tou „šedou eminencí“ za faktem, že jsou nejlepší karatekové našeho klubu **Lucka PATEROVÁ** a **Mikuláš PATER** stojí jejich mamka Radka Paterová. Tak že gratulace nejen jim, ale i Radce. Totéž platí od dalších z karateckého klanu Paterových a sice **Timonovi Paterovi** na skvělém 2. místě. Co se týká Kačky Keslové, není to o tom, že by si snad nezasloužila čelní místo do tabulky nejlepších, protože pro klub dělá maximum a

není to ani o tom, že by tabulku nejlepších podceňovala, ale jsou i tací, kteří si myslí, že když nejsou ty jejich děti mezi nejlepšími, může to být i tím, že je to snad rodinný podnik :-). Na druhém místě je tedy **Hanka Vašíčková**, jako vzor opravdového sportovce a výrazného člena našeho klubu. Na neméně cenném třetím místě

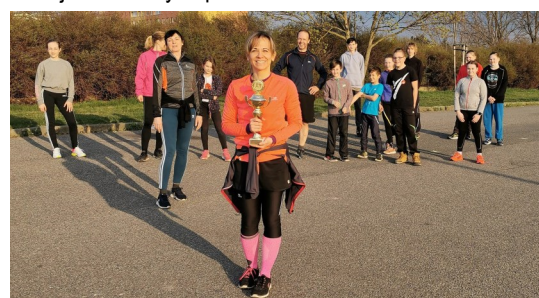

se umístila **Barborka Šťastná** a **Štěpán Kunc** u kterého za jeho úspěchem stojí taktéž příkladný karateka tatka Ondra Kunc :-). Doba byla je nelehká, jak bylo již

NEJLEPŠÍ KARATEKA KESL RYU 2020

Pořadí	Jméno	Body	Pořadí	Jméno	Body
1	PATER Mikuláš	1700 mlž	1	PATEROVÁ Lucie	2080 D
2	PATER Timon	1590 mlž	2	KESLOVÁ Kateřina	2040 M
3	KUNC Štěpán	1250 mlž	3	VÁŠIČKOVÁ Hanka	1770 M
4	KUČERA Marek	740 D	4	ŠŤASTNÁ Barbora	1710 D
5	KUNC Ondřej	650 M	5	KUNCOVÁ Radka	1400 M
6	ANDRŠ Vojtěch	520 D	6	KUNCOVÁ Lucie	800 mlž
7	JETEL Jáchym	300 stž	7	REŠOVÁ Veronika	370 mlž
8	SMUTNÝ Filip	290 J	8	ANDRŠOVÁ Petra	170 M
9	SLANAŘ Jakub	100 S	9	KURZOVÁ Barbora	150 stž

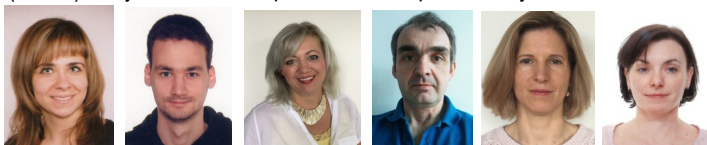
několikrát zmiňováno a tak každý, kdo se vešel do tabulky nejlepších zasluží ocenění a i jeho zásluhou je tu náš klub stále, protože jak již bylo už také nespočetněkrát řečeno, ať si občas hrajeme na super závodníky nebo reprezentanty, je to jen hra dočasná a časově omezená. Karate má oproti jiným sportům výhodu, že se jedná o cestu (DÓ) a to, ať jí kdokoliv jakkoliv přeručuje. Cesta být lepším... Gratulace všem.

NAŠE BĚHY A NEB.JAK NEPODLEHNOUT „MRTVÉ SEZÓNĚ“

V určitém věku, většinou to trvá desetiletí, neřešíme příliš zdraví, tělo, až na nějaké úrazy funguje, tak co se starat. Nyní covid nastavil určitou pozornost, mnohdy i vyděšení a začínáme se zajímat o imunitní systém. Jenže je tu problém, protože péče o zdraví je záležitost dlouhodobá a pohyb, třeba jen ten základní, by měl být prioritou i kdyby šlo pouze pravidelnou chůzí. Často hledáme viníky kde se stala chyba, kdo za to může a neuvědomujeme si, že zatím co jsme schopni se starat o materiální věci, které jsme si koupili za těžce vydělané peníze, své vlastní tělo jsme nechali osudu. Pravda, že na nápravu není nikdy pozdě, začít pracovat na své lepší tělesné schránce můžeme prakticky v jakémkoliv věku, ale často, jak já říkám „hříchy mládí“ se napravují jen obtížně a někdy už bez zjevného úspěchu. Vůli, kterou je třeba v sobě vydolovat je asi to nejtěžší a následně důslednost a pravidelnost snad ještě těžší. U dětí tyto vlastnosti hledat, nebo předpokládat, že je mají vrozené je jako hledat jehlu v kupce sena. A tím, ať chtějí nebo nechtějí, mají zdraví svých dětí v rukách jejich rodiče i kdyby stokrát hledali omůlku ve smyslu není dost času, dítě se musí prioritně učit, nemůžu ho nutit když samo nechce...atd. A proč by mělo chtít, když z toho nemá rozum. Pokud bude nemocné, nebo díky podlomené sebevědomí která jde ruku v ruce s fyzickou formou, bude mít psychologické problémy, pak musí hledat rodiče vinu pouze u sebe. Tvrdé, ale pravdivé. Dítě, jako koneckonců i kdysi my, hledá cestu jednodušší, bezpracnou a hledá výmluvy jak si jí usnadnit. Určitý diktát nebude v momentální době populární, ale za určité autokratické řízení domácnosti vám děti budou vděčné. Ne teď, až po sléze, jako jsme i my vděční svým rodičům a v tomto případě za zdraví fyzické i duševní... Jsou i taci, kteří operují názorem, že znají toho a toho, který se nehýbal a dožil se... a o tom to právě je. Nespoléhat se na to, že zrovna my jsem ti vyvolení, kteří budou zdraví bez pohybu a dožijí se vysokého věku. Nám trenérům, jak bylo též řečeno, nezbyvá než vymýšlet motivační hýbání a pak už jen spoléhat na rodiče. O běhání bylo napsáno už hodně a je možné kdykoliv nahlédnou na internet jak je důležité pro zdraví a posilování imunitního systému pro každého, ale pro jakéhokoliv sportovce je nezbytností a bojová umění bez běhu je naprosto nemožné dělat. Zahájili jsme jakýmsi rozběhem, jak by měl začít každý, libovolná vzdálenost a naučit se tím pádem mít běh rád a získat k němu patřičný vztah. To je první krůček, druhým a neméně důležitým je pravidelnost. Proto to další pokračování min. 3.km, ale 5x v týdnu. Jedině tak má jakákoliv čin-

nost včetně běhu, nějaký optimální dopad na sportovce. Pochopitelně to vyžaduje disciplínu, vytrvalost a důslednost, vlastnosti, které musí být základem každého sportovce. Někteří pochopili, někteří nepochopili, ale to je již jiná kapitola. První týden naší běžecké výzvy byla příkladem Hanka, která mimo soutěž demonstruje, že čas na běh se najde i po práci a prostě běh je její přirozenost i když mnohdy bolí a běhat se po náročném dni v práci nechce. Chválit „maratónce“ Petra Konfršta je zbytečné, i on má práci, rodinu, ale 53.km za týden je opravdu luxus. Ostatní jako Martina, Radka, Pavla a další není třeba přehnaně chválit, oni prostě pochopili o co nám všem jde. Příjemným běžeckým překvapením byl Marek Kučera (33.km) který se do běhání pořádně obul i při svém dynamickém růstu a

rozhodně stejně tak Jáchym Jetel (30.km). Neméně překvapili Filip a David Křížovi a že naběháno měli Paterovi se tak nějak bere jako samozřej-

most i když Timon do 10.let 30.km/týden je opravdu bomba. Někteří měli smůlu, že byli nemocní, nebo v karanténě, ale tomu se bohužel občas nevyhneme. Začít ale, jak bylo řečeno, jde vždy a nikdy není pozdě. Chválit zde každého jmenovitě, na to tady nemám místo, ale všem kteří splnili děkuji, nejen že dělají něco pro svoje zdraví, ale jsou pro ostatní příkladem a i motivací. Zvláště si vážím všech rodičů, kteří mají zaměstnání, starají se v této složité době o své děti a jejich učení a přitom ještě stíhají je honit do aktivity a ještě se připojí sami k naší aktivitě a ještě jdou příkladem. Z druhé strany se opravdu těžko chápe, co ostatní může omezovat v tom, aby každý den vyběhli opravdu jen pár metrů, protože jak již jsem též říkal, na 3.km se mě osobně nevyplatí ani se obouvat do tenisek. :-). Je to holt na každém z nás...

DRUHÝ TÝDEN - MORÁLKA BĚHŮ ČÁSTEČNĚ POKLESLA, ALE...

Je kolikrát k nevíře, jak dnešní mládež zvládá moderní technologie bez většiny veřejných sítí si život neumí představit, ale čist email nebo komunikovat jinak než jen přes selfie jim dělá potíže. Tím se stalo, že mnozí nepochopili v čem je výzva, tedy 5 dnů aktivita min. 3.km. Uniklo jim, že dotazy na téma co kdybych udělal třeba dva běhy za den je tak trochu mimo mísu. Co je úplně mimo je, že se našel i jedinec, který se urazil, že mu dva běhy za den nebyly počítány jako běhy za dva dny a „potrestal mě“, že přestal posílat svou aktivitu.:-). Máte někteří pocit, že to mám jednoduché? Ale abych neodbočil, byli taci, kteří pochopili, poslali a tak jim opět díky, protože v tomto čase záleží na individuálním přístupu každého z nás. V kategorii +35 se na prvním místě se umístil s 46km/týden Honza Slezák, kdy rekord mu sebrala Hanka Vašíčková mimo soutěž, a sice 47.95/týden. Výborné druhé místo obsadila Radka Paterová 25.27.km a 3.místo Petra Andršová 20.km. Ostatní je skvělé že

se zapojili a běhají, do tabulky ale nestihli 5běhů/týden. Do 35.let nám bohužel prakticky nikdo neběhal a nebo se snažil, ale 5x zaběhat bylo nad jejich množností a tak v této kategorii splnil pouze Petr Konfršt, ale skvělým výkonem 43.12 km. V kateg. 11-14 opět demonstroval Jáchym Jetel, že prostě když se chce 1.místo 31.39.km, 2.místo Lucka Paterová 27.12.km, 3.místo Filip Kříž 23.27.km a 4.místo David Kříž 22km. V kategorii do 10 let bourá všechny možné rekordy Timon Pater 27.12.km zatím ve své kateg. osamocen, ale i někteří další začali běhat, jen by to chtělo pravidelně. Pochopitelně všem gratulace, určitá radost že trochu běhají i ostatní, ale až se nás zeptá sezona co jsme dělali v přípravném období, pár km třeba jen 2-3x týdně nám pozitivní odpověď nedá. Tak že hurá do zábavy, která nás nic nestojí, ale přináší zdraví a fyzickou formu.

TŘETÍ TÝDEN-DALO BY SE ŘÍCT LITERÁLNĚ-„VSTÁNÍ Z MRTÝCH:-)“

Můžeme vycházet ze skutečnosti, že počasí se zlepšilo, protože vycházet ze skutečnosti že přibýlí bývalí marodi.. zase přibýlí zase nastupující, tak v tom to nebude. Možná že by se naši sportovci probudili ze zimního spánku?? Ať už je to čímkoliv, naše řady se rozšířily a to je skvělé. Opět respekt a poděkování těm v kategorii +35.let. Jistě že si to zaslouží všichni, kteří se zapojili, ale k těm co splnili limit. 1.místo (o Hance už netřeba mluvit 42 km), patří již známému „maratonskému běžci“ Honzovi Slezákovi 38.54km 2.místo Pavle Šimonové 24.45km, 3.místo Radce Paterové 18.75km, 4.místo Ondrovi Kuncovi 13.89km a 5.místo Petře Andršové 12.12km. Protože jsme zahájili již oficiální tréninky, kilometry sice nenabíhají:-), ale účast se počítá do pravidelné aktivity. K dalšímu už našemu stálému „Forrest Gum-povi“ Petrovi Konfrštovi na 1.místě 42.22km, se k radosti trenéra přidali i na druhém místě Andy Šimonová 23.83km a na 3.místě Filip Smutný 22.

km. Po karanténě se konečně mohla zapojit Barborka Šťastná a hned se uvedla 1.místem a 43.21km. 2.místo Marek Kučera 34.30km, 3.místo dalo by se říci naše běžecká stálice Jáchym Jetel 30.17km, 4.místo Lucka Paterová 24.56km a pokud mluvíme o běžeckých stálících, rozhodně půjde o Filipa Kříže 5.místo/22.20km a Davida Kříže 6.místo/21.46. Splněním limitu se dostala i na bodované 7.místo Lucka Kuncová 20.89km. U těch nejmladších už je takový nějaký fakt, že na Timona Patera prostě nikdo nemá. Tak že by se dalo říct, opět 1.místo 19.29km, ale potěšující je fakt, že Štěpán Kunc

splnil limit a 2.místo 13.89km. Ještě k bodování, protože už vidím, nebo si dovedu představit oddílové konspirátoři, jak už zase vaří kdo má jakou protekci:-). Mimo umístění jsou body za běh hned v pondělí, protože logicky kdo nechává běhy až na úterý a středu, nepochopil úplně záměr výzvy. Body jsou dále za nejdříve splnění limitu, modrá znamená další bodový zisk za běh+trénink, kdo nesplní limit, nemá nárok ani body, ani umístění i přes to, že je dobře že běhá. Ještě k těm tréninkům. Aniž bychom neustále fňukali jako některé amatérské sporty, vždy se snažíme, dnes nebo zítra využít každý den k aktivitě, která nám pomůže být lepší. Běhání, posilování a další aktivity. Karate je bojové umění, na pochopení techniky karate a pochopení kumite a kata je dnes optimální doba!

KDYŽ MÁME TU „OKURKOVOU SEZÓNU“ POKRAČOVÁNÍ...

PO DELŠÍ DOBĚ OPĚT MEDAILE Z „VELKÉ MEZINÁRODNÍ SOUTĚŽE“

Když se před pár týdny naše slečny ve složení Iva Keslová, Martina Laláková a Veronika Jelínková dohodly, že udělají letošní útok na titul mistra republiky v kata tým, bylo jasné, že pod vedením naší nejúspěšnější závodnice to bude závazek více než reálný. Avšak v průběhu systematické a cílevědomé přípravy mě přece jenom zaskočily členky týmu s přáním, využít jeden ze čtyř nejprestižnějších evropských turnajů karate jako „generálku“ na MČR. Po zvážení všech pro a proti bylo rozhodnutí jasné. Proč vlastně ne? Odvážnému štěstí přeje.

Minivýprava se vydala v půlnocních hodinách na cestu a před sebou tisíc km do Milána na mezinárodní soutěž Italia Open, jednu z bloků čtyř Golden League. V předvoji se státní reprezentaci jel i Jindra Pilman o den dříve, který se zatím mezi nejlepší v Evropě jezdí učit. V neděli nastoupily nejdříve Veronika a Martina v kata individuál, ale i přes v celku dobře zacvičené kata, na dospělé „baby“ to zatím ještě nestačilo, ale kdo ví, možná za pár měsíců... pořad je to však jen o systematické práci a dřině. Nakonec přece jenom zahřmělo a to tak, že velmi silně. Po vítězství v semifinále nad áčkem Chorvatek se naprosto překvapivě, ale zaslouženě probíjoval náš tým do finále. Ve finále byly si-

ce v demonstraci kata lepší než Němky, avšak bunkai je třeba ještě lépe zažít. Samotné stříbro má však pro tým i celý klub cenu zlata, už jen pro fakt, že se jednalo o velmi dobrou seniorskou zahraniční soutěž. Výsledky žáků, dorostenců a juniorů jsou určitě velmi cenné, ale o opravdových úspěších se dá hovořit teprve tehdy, když se začne „sklízet ovoce“ v seniorce. Příklady táhnou a v případě našeho týmu to platí dvojnásob. Stačí jen chtít a něco málo ze sebe do svých snů a přání investovat. Nejdůležitější je skutečnost, že naše slečny svým nadšením, přístupem k tréninku a loajalitou jsou tím pravým vzorem pro ty mladší. Je třeba stále počítat s tím, že úbytek mladších, s kterými pracujeme i léta, je nejen v karate velký a jedině pomocí a příkladem těch zkušenějších a starších kteří nezapomínají na dobu když začínali oni, kdy oni potřebovali své vzory, jsou největší pomocí pro vychovávání dalších stejně dobrých jako třeba slečny našeho týmu. To stalo roku 2003, letí to, doba se mění, ale pravda z hlediska příkladu je stále stejná...

KAŽDÝ TRÉNINK MÁ SVOJI CENU POKUD MÁME POKORU...

Konečně se dostáváme k pravidelnosti tréninků, a jako každý sport, pokud není vyloženě kolektivní, je opakování a pochopení systému či stylu naprostou prioritou. Zatímco 90 procent našich karatistů si na sport pouze hraje, někteří sbírají různé speciální metody či cvičení ke svému rozvoji a přitom stačí celkem málo, ale snadné to není. Pokora k opakování i zdánlivě jednoduchých věcí o kterých jsem přesvědčen že je ovládám, vyčištění hlavy od pocitů které se soustředěním na techniky i samotné demonstrace kata i kumite nemají co dělat, či rušivých prvků v okolí, pravidelnost, důslednost, pokoru i z pohledu jak by řekl klasik: „Když cítím vlastní velikost, je třeba

se rozhlédnout, zdali nejsem na hostině trpaslíků“ a pochopitelně důvěru v trenéra, protože bez ní je práce zbytečná. I po těch mnoha letech trénování mě vždy překvapí rodiče, kteří začínou „chytřit“ či konspirovat. Za mnou je vidět práce, desítky opravdu dobrých karatek a stovky těch, kterým jsme pomohli při jejich startu do hodnotného života i když cestu karate již opustili. Kdo máte víru v cestu karate DÓ se mnou, je vždy vítán, ale všichni jsou si rovni, což je podstatou karate a to i kdyby to někteří rodiče chtěli jinak. Pokud nedůvěřujete naší cestě, jste v klubu zbyteční.

ČETBA NA POKRAČOVÁNÍ „MOJE CESTA BOJOVÝM UMĚNÍM“

aneb druhá šance... pokračování ze zpr.1-2021. Pokud bych ale pokračoval podrobně každý rok ve své cestě karate, nejspíš by konec vzpomínání vyšel jako moje posmrtné vzpomínky:-). Každý rok byl nabitý akcemi, soutěžemi i zážitky, které posouvali můj pohled na celé žití tím nejoptimálnějším způsobem a to s přihlédnutím, že karate nevybočovalo od běžného života, tedy že radosti někdy vystřídaly strasti a zklamání. Závěr roku 1993 byl však něčím výjimečný a sice že náš tým kata já, Miloš Flek a Lukáš Höfner byl nominován na Bohemii, která byla vždy pouze pro VIP závodníky a já se tam zatím pohyboval jen jako rozhodčí. Za výběr Prahy byly nominovány oba naše týmy a Ivča pro jednotlivce kata. Ale to jsme rozhodně nečekali, že tato Bohemie vejde do

vcí“ současně s nikde nevyřčeným, ale jasným titulem „králové kata ČR“. Začala to Ivča Keslová, která dokázala porazit všechny doslova hvězdné soupeřky a stala se mistryň ČR. Pak nastoupily kata týmy a mistryně republiky Ivča, Helča Jana a ještě 3.místo též pro náš tým. Muži mistři republiky Kesl, Höfner, Flek a ještě třetí místo pro náš další tým.

Z pohledu mé cesty karate bylo fantastické to, že jsem se konečně i přes fakt jak pozdě jsem s karate začínal, vyšplhal na post republikového vítěze a rozhodně „jen“ třešničkou na pomyslném dortu nebyl získaný titul nejlepšího oddílu karate v republice. Další foto vzpomínky nejsou úplně přehnaně sportovně výchovné, ale byli krásné z pohledu, že jsme byli tenkrát opravdu skvělá parta a oslava u náčelníka v garsonce „unesla“ všechny úspěšné závodníky. Ale aby to nevypadalo, že s životosprávou byl u

nás problém, hned druhý den jsme startovali na soutěži Tora CUP a díky Ivče, Helče, Matěji Královi a dalším nejlepší klub této soutěže a to i přes to, že někteří si volno vzali:-). Dále by se dalo říct že naběhl už jakýsi stereotyp ve smyslu zimního soustředění v Nespících, kterého se zúčastnilo rekordních, takřka 60 zapálených karatekú

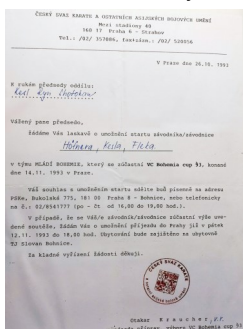
Jediným lehkým zádrhelem bylo, když malý špunt Špeta se ztratil při indiánském běhu a ač poučen, stopnul si v kldu na silnici řidiče, který ho v pořádku doručil do pensionu, zatím co vystresovaná rojnice všech starších několik hodin probíhala lesem hledající zbytky ze ztraceného karatisty. Nakonec potrestání Špety nebylo až tak nutné, ostatní děti ho tak vyděšili lícením co všechno

ho čeká až dorazí náčelník a tak když konečně dorazil uštván a vyneřován, musel v první řadě viníka utěšit:-). Pochopitelně s jídlem roste chuť, Ivča nominovaná na ME do Birminghamu a jako ten dobrý trenér jsem mohl vystopovat s reprezentací. Trajekt mi nedělal dobře, samotné město jeden velký kontrast, kdy luxus centra byl totálním opakem okolí a pár kroků od centra již byl strach s holkama jít kamkoliv. Nakon-

nec semifinále ve špičce Evropy bylo slušné a spoko jenost i ve vedení reprezentace. Co bylo pochopitelné dalším přínosem byly setkání s tě-

nejlepšími v Evropě, jejich skromnost a vstřícnost při vyměňování si tréninkových metod bylo příkladné. Pokračování příště...

dějin našeho karate a dá se říci i českého. V kata individuál Ivča 1. místo, 1. místo kata tým ženy, 1. místo kata tým muži a to ještě Helenka Vocelová 5. místo. Úspěch naprosto mimořádný

a pro náš klub ta nejlepší vizitka, že to děláme dobře. Hned na začátku roku náš klub potvrdil i nadvládu v Praze, kde se hlavně v kata výrazně dařilo. Když si vezmu například kata ženy: 1. místo Ivča, 3. místo Helča Vocelová, 4. místo Jana Breburdová, kata tým Ivča, Helča, Jana a ještě 3. místo týmu kata a muži: Lukáš Höfner 3. místo, 4. místo Flek, kata tým přeborníci já, Lukáš a Miloš a ještě druhé místo Kugler, Pírek a Kunce. No a v kumite zachraňoval čest klubu ve váze do 65. kg veterán v poli „mladaši“ 3. místem. Ale čas spěchal dál, další super zimní soustředění za námi a NP pohár před námi, kde bylo kvalitu našeho klubu zvláště v kata třeba potvrdit a dle přiložené zprávy z deníku i zde se dobrá věc podařila. Pravdou je, že jako v každém sportu vše

směřovalo k mistrovství republiky, ale než nadešel den „D“, přinášela soutěžní úspěchy i naše mládež, jako Vašek Cikánek-dnes mimo jiné operní zpěvák-Rakousko, Radek Havlíček, Pěta Meisnerová-dnes režie-USA a ostatní, kteří získali putovní pohár nejlepší školy mládeže v Praze. MČR v Kopřivnici mělo vždy skvělou předehru s místním výjimečným člověkem a „kumiřákem“ Vlastíkem Žižkou ve smyslu tmele- ní kolektivu. Pravda, nebylo vždy ruku v ruce se správnou životosprávou :-), ale i to tehdy patřilo neodmyslitelně k tehdejšímu karate, kdy jsme se těšili nejen na závody, ale hlavně na své kolegy a soupeře i jinak, než pouze na závodisti. Pokud by se hovořilo o tomto MČR jako splněném snu asi každého závodníka i trenéra, pak to byla do puntíku pravda. Pokud si pamatují, byly to na soutěži poprvé pořádné poháry a konkurence dost nelibě nesla, že jim je vybrali právě „keslo-

Pohár v karate

PRAHA (ka) - V Praze se o víkend uskutečnilo 4. kolo Národního poháru seniorů v karate. Pořadatelé z Šotokan klubu Praha z pověření Českého klubu karate přivítali na 197 karatistů z České republiky. Výsledky (vítězové) - soutěž kata muži: Troška (Karlín Praha) 46,9 b., ženy: Keslová (Karlín Praha) 42,5 b., kata team muži: Kesl - ryu Praha 1. 38,3 b., ženy: Kesl-ryu Praha 1. 38,2 b. Kumite muži - do 60 kg: Hlaváček (Lipá), do 70 kg: Štárník (Zatce), do 75 kg: Mydlář (VTJ Vimperk), do 80 kg: Štárník (Global Praha), nad 80 kg: Šil (VTJ Vimperk), BRH (bez rozdílu hmotnosti): Štárník (Kovář Praha), kumite ženy - do 60 kg: Pavličková (ABC Ústí), nad 60 kg: Šykrová (Sokolov). Závěrečné kolo se uskutečnilo 29. ledna v Olomouci.